

Universitätsbibliothek Paderborn

**Sermones de Sa[n]ctis Hyemales, Estiuales, De
festiuitatibus Jesu christi, Beate virginis et alior[um]
Sanctor[um] ... Venera[n]di patris, fratr[is] Nicolai deniise
Ordinis Minor[um] de obseruantia ...**

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Terti[us] est frcutus sp[irit]ualis deuotio[n]is.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30625

ebū fuit quā et elegāter p̄scpsit. Iō in forū
ma leonis figurat. Ezech. i. Sicut enim
leo ad sui clamorē post tertii diē mortuō
leūcūs suspirat: sic de⁹ p̄ post tertii dīc
filii sui suspiravit. De euāgeliō itaq; eius
expon p̄ illō Dani. vii. Ecce arbor i me
dio terre altitudi ei⁹ nimia: magna arbor
et fortis et proceritas eius celum contin/
gens: aspect⁹ ei⁹ vsc⁹ ad terminos vniuer/
se terrenos folia ei⁹ pulcerrima: et fruct⁹ eius
nim⁹ et elca vniuersoꝝ in ea expōe et applica.

Scdō attulit fructū an-
tēcē p̄dicatoriōs. Proverb. xij. De fructu
onis sui ynusiq; replebis bonis. Ex ordī
natione itaq; bti petri semiauit verbū dei
qd est semen catholice fidei in aq;leia et in
alexādria: et innūeras gentiū mltitudines
ad fidē p̄uerit: sic in eis fructū multum
attulit. Lu. viij. Qui in corde bono et opti/
mo audiētes verbū retinēt: fructū afferūt
Hec ibi.

Tertio attulit fructū mi-
ritice exēplatiōis. Proverb. x. Fruct⁹ iusti
ad vitā gratiae non solum sui sed et alioꝝ
rū q; ei⁹ expleto ad bonū puocant. In p̄mo
q;pe introitu bti marci in ciuitatē alexan/
drie vbi p̄mus verbū dei p̄dicauit maria
militudo in fide et deuotōe et p̄tinētie ob/
seruationē coadunata est. Vñ Petr⁹ dñm.
de eo sic ait. Lantā ei⁹ ap̄d alexādriāz
gram hūlit⁹ ve oēs q; tūc ad fidelē rūdimē/
ta p̄fluerēt p̄ p̄tinētiā ac roti⁹ sancē con/
verlatōis instantiā tanq; ad monastice p̄/
fecitiōis fastigiū puolarēt: ad qđ nō mo/
do miraculoꝝ p̄digys: nō mō p̄dicatoriōis
eloquyse sedetia ep̄mīs puocabat exēplis
Hec ille. Exempli itaq; dñi cepit facere
et docere vt d̄r Act. j. Danēs itaq; in do/
mino fructū fecit multū nedū in se sed et in
alioꝝ q; multipli instruxit et sapientē vere
fructib⁹ p̄dorauit. Vñ patz in eo yez qđ
dīs dīc: Qui manet in me rego in eo hic
fer fructū mulēu.

Secundus p̄ncipalis fruct⁹ est fru/
ctus fruose excellentie. Eōp̄ios
em bonoꝝ opeꝝ fruct⁹ fecit. Zuxa
apl̄s. Luk. j. Ambulēt digne deo q; omia
placētes. In omī ope bono fructificantes.
S̄p̄aliter tñ hic dicem⁹ de triplici huius
camodi fructu.

Prim⁹ est fruct⁹ corporis castificatiōis
Scdō est fruct⁹ mētalis humiliatiōis
Terti⁹ est fructus sp̄ualis deuotiōis.

Prim⁹ est fructus corpo/
ralis castificatiōis. Isido. li. de sentētijs.
Amanda est pulcritudo castitatis: est enī
fruct⁹ suauitatis et pulcritudo inuolata se/
curitas mētis et sanctas corporis. Hec ille.
Fuit q;pe brūs marc⁹ castissim⁹ et om̄is
puritat⁹ amator: et dicit sp̄ fuisse p̄go: re/
lunq;ns cūctis sacerdotib⁹ exemplū sc̄issim⁹
me castitatis. Ministros em̄ dei castissim⁹
mos esse dec̄. Alchym⁹. Qib⁹ castitas
necessaria est: sed p̄cipue ministri⁹ altaris
ch̄dquoꝝ vita alioꝝ deb̄ esse eruditio et
assidua salutis p̄dicatio: tales em̄ dec̄ do/
minū h̄z ministroꝝ a nullo carnis p̄ea/
gio corrūpanſ. Hec ille. Lū em̄ sacerdos/
tis officiū sc̄issim⁹ sit: angelicū atq; dūt
nu. Jō dec̄ ve eoz vita nō carnalis s̄z ceq;
lestis et sp̄ualis existat. Vñ d̄r Levit. xxj
Hō q; habuerit maculānō offerat panes
dño deo suo et nō accedat ad ministeriū e⁹

Scdō est fructus mentis
et humiliatiōis. Eccl. vij. Ne te extollas
in cogitatiōe tua velut taur⁹ ne forte eli/
das virtus tua q; stulticiā et folia tua co/
medas et fruct⁹ tuos p̄das et reliqui⁹ ve/
luti lignū aridū. Et. iiiij. Reg. xir. Et Esa.
xxvij. Dicit radice deoſiſ, s̄p̄ hūlitat⁹
te: faciet fructū sursum: q; sicut de Aug.
Vñ cape d̄i celsitudinē p̄pus cape ei⁹ hu/
militate. Late v̄tq; hūlitat⁹ fuisse dicit
btū s̄ marc⁹ et pollicē ſibi amputauerit:
ne ad sacerdotiū p̄mouereſ. veritatem dis/
poſitio dei et autoritas bri petri p̄ualuit q;
ſecū in hoc disp̄pauit et alexādrie ep̄m eu/
ordinauit. Ps̄. Excelsus dñs et hūlitat⁹
sp̄icit: et alta alonge cognoscit.

Tertiū est fructus sp̄ua/
lis deuotionis. Und Ps̄. de viro deuoto
dicit: In lege domini volūtas ei⁹ et in le/
ge ei⁹ meditabif dīe ac nocte. Et erit tāq;
q; lignū quod plantatū est secus decursus
aquaꝝ quod fructū ſuū dabit in tempore
ſuo. Et Hier. xvij. Erit tāq; lignū qđ trāſ
plātaſ ſug aq; qđ ad humore mitit rāſ

Bb 2

Ber. De sc̄tis Philippo et

dices suas. tē. Seq̄. nec aliquādō des̄/ net facere fructū. Btus igit̄ marcus m̄t̄ tēs radices sue affectiōis ad b̄umore de/ yptiōis q̄si plātatus sē decursus aquar̄ viuentū q̄ fluit impetu de libano (vt dicit̄ Lk. viii.) plurimū attulit fructū: aq̄ q̄p̄ pe viuēs d̄r gra sp̄usseri. Un̄ Jo. vii. dicit̄ sal. Qui credit in me sicut d̄t scriptura flu mina de yêtre eī fluet: et seq̄. hoc aut̄ dicit̄ de sp̄ū quē accepturi erant credētes in eū. Hec ibi. Hm̄ aut̄ sp̄ū p̄mitit̄ orantib̄ et deuotis. Lu. xj. Pr̄ v̄ celestis da/ bit sp̄ū boni p̄tētib̄ ie. Un̄ ibide satis h̄r̄ q̄ fructuosa sit deuota ōzo. Et hoc est euangeliū q̄d legi solet in missa hodiernē p̄cessiois & vocaī leran̄ia r̄iaior. i. suppli/ catio v̄l rogar̄: de qua dante deo alias dicturi sumus.

Tertiā p̄incipiōlis fruct̄ est fruct̄ victoriōse patiēt̄. Lñ. viii. Ascē/ dā in palmā: et app̄hendā fruct̄ eī. Palma q̄dē alga est in cortice in statū sublimis & id difficult̄ est ad ascēdēdū: s̄ in eī sumit̄ fruct̄ magne dulcedinis iuenit̄. Jo. etiā d̄r Hebre. xj. Dis discipli na in pnti q̄dē eē videt̄ nō gaud̄ s̄ mero/ ris: fructū aut̄ pacatissimi exercitati per/ ea reddet̄. Et Lu. viii. Fructū afferit in/ patia. Circa patiēt̄ā oīr̄ bti marci cōtem/ plāde sūt̄ tres 2sideratoēs.

Prima est dolorōse afflictōis.

Sc̄da est amorōse miseratōis.

Tertiā est grōse 2solatōis.

Prima est cōsideratio do/ lo: oīle afflictōis. ps. 2. Dulte tribulatiōes iusto. Lñ itaq̄ in solenitate pascali btus marci missaz celebraret: cōnenerunt illuc oēs cōp̄loz p̄tifices & fūne in collo eī mis/ so sp̄im p̄ ciuitatē trahebāt. Larnes aut̄ eius in terrā fluebant & sanguine lapides rigabāt. Post h̄ in carcere recludit̄ seq̄ti die mane facto fūne itez̄ in collo eī mit/ tut: et huic illuc̄ rapiti eū p̄rahuit excla/ mantes. Trahite bibalum ad loca bus/ culi. Ille aut̄ deo grā agens & sp̄im 2mēs dās expirauit circa annū dñi. lvij. sub ne/ rone. Et sic ad dñm trāstuit fructū imor/ talis glie sine fine pceptur. Sap. iij. Bo/ nov̄ laboř̄ glōsus ē fruct̄.

Sc̄da est cōsideratio amo/

rose miseratōis. Nā cū sic trahere: oravit̄ p̄ pplo di. Pr̄ dimittit̄ illis q̄ necūnt dā faciūt̄. In h̄ imitat̄ oīm̄ q̄ p̄ suis cruci/ xorib̄ exorauit. Matt. v. Orate p̄ gl̄/ q̄ntib̄ & calumniatib̄ vos.

Tertiā ē cōsideratio gra/ triole 2solatōis. Nā cū eēt in carcere: vīt̄ ad eū ch̄is 2fortas eū & dicens. Par tibi marce nr̄ euāgelist̄a: noli tiere q̄ rego teū sum ut eruā te. Ps. Lñ ipo sū in tribula/ tōe eripiā eū & glificabo eū. Et dicit̄ itat̄ p̄ p̄t̄ q̄m̄ b̄us mare p̄linū fructū antu/ lit. Matt. vij. Arbor bona fruct̄ bonos facit: p̄t̄ itaq̄ dicer illō. Eccl. xxiiij. Fru/ cificauit̄ suauit̄ odoris. Un̄ & in selli/ moniū sp̄ūal suauit̄ cū corp̄ eius aō/ dñi. cccclvij. de alexādriā traslatū ē vene/ tias sūt̄ odore mirabilis circūfū adeo vt/ tota alexādriā mirando p̄fūdere odore. Exēple itaq̄ bti marci studeam̄ in dño/ manere vt & ip̄e maneat i nob̄ & fructū af/ feram̄ p̄t̄ & sc̄tit̄. Rho. vij. Serva/ ci deo habet̄ fruct̄ i sc̄tificatione: q̄m̄ eī merit̄ ap̄ dñi adiuuemur & vite ete/ ne fructū imarcēsibilem p̄cip̄ & mercat̄/ mur. Amen.

Ser. De b̄is apl̄is philippo & iacobo.

Omp̄utati

C sunt inf̄ filios dei. Sap. v. Bonū p̄fecto excellentiis mū ē coputari iter filios dei. Est em bo/ niū sume honorabile q̄r officiū filior̄ dei ē/ afflīttere dñō: v̄ pat̄z Job. i. z. ii. Ps. Mi/ mis honorati sūt amici tui dñ: q̄r yez̄ ta/ les nō solū amici h̄s & filii dei vocāt̄. Ite/ bonū sume delectabile. Inessibilis q̄p̄e/ dulcedo ondīs in eo & dñi nr̄m & dñm ma/ iestat̄ possim̄ vocare patr̄. Jo. iiij. Gi/ dete quale charitatē dedit nob̄ dñ & filiū/ dei noiemur & sumus. Hec ibi. Quid hac/ charitate suauit̄: q̄d delectabilis iuentit̄ p̄/ nibil p̄fecto. Ite ē bonū sume vrile. Rho. vij. Ip̄e sp̄ū testimoniū reddit̄ sp̄ū & / q̄ sum̄ filii dñ. Si āt filiū & heredes: obre/ des q̄dē dei: cohēre. āt ch̄ri. Hec ibi. Sū/ me igit̄ 2siderabile est nūcrai iter filios/ dei. Gl̄deam̄ itaq̄ q̄b̄ medij̄ coputari/ meruerint inter filios d̄i gloſi apl̄ philip-